

Oikeustapauskokoelma

Asia T-119/23

**Insider LLC
vastaan**

Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 17.4.2024

EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Hakemus kuviomerkin in Insajderi rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Aikaisempi kansallinen sanamerkki INSAJDERI ja kuviomerkki in Insajderi Gazetë online – Suhteellinen hylkäysperuste – Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 3 kohta – Valituslautakunnan tutkinnan laajuus – Delegoidun asetuksen (EU) 2018/625 27 artiklan 2 kohta – Todisteita ei ole esitetty – Käännös – Delegoidun asetuksen 2018/625 7 artikla – Oikeus tulla kuulluksi – Perusoikeuskirjan 41 artikla – Asetuksen 2017/1001 94 artiklan 1 kohta – Valituslautakunnan mahdollisuus hyväksyä todisteet, jotka esitetään sille ensimmäistä kertaa – Delegoidun asetuksen 2018/625 27 artiklan 4 kohta – Asetuksen 2017/1001 95 artiklan 2 kohta

1. *EU-tavaramerkki – Valitusmenettely – Asian ensimmäisenä asteena ratkaiseen viraston yksikön päätöksestä valituslautakunnalle tehty valitus – Näiden kahden asteen välinen toiminnallinen jatkuvuus – Valituslautakunnan tekemä valituksen tutkinta – Laajuus (Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus 2017/1001, 71 artiklan 1 kohta)*

(ks. 16 kohta)

2. *EU-tavaramerkki – Menettelysäännökset – Viraston päätökset – Puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen – Periaatteen ulottuvuus (Euroopan unionin perusoikeuskirja, 41 artiklan 2 kohdan a alakohta; Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus 2017/1001, 94 artiklan 1 kohta)*

(ks. 27–33 ja 46 kohta)

3. *EU-tavaramerkki – Valitusmenettely – Viraston väiteosaston päätöksestä tehty valitus – Valituslautakunnan tekemä tutkinta – Laajuus – Tosiseikat ja todisteet, joita ei ole esitetty asetetussa määräajassa väitteen tueksi – Huomioon ottaminen – Valituslautakunnan harkintavalta (Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus 2017/1001, 95 artiklan 2 kohta; komisison asetus 2018/625, 8 artiklan 1 kohta ja 27 artiklan 4 kohta)*

(ks. 38–40 ja 45 kohta)

Tiivistelmä

Tuomiollaan unionin yleinen tuomioistuin kumoo Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (jäljempänä EUIPO) valituslautakunnan päätöksen¹ Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 41 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla, koska kantajaa ei kuultu valituslautakunnan omasta aloitteestaan huomioon ottamista seikoista, jotka vaikuttivat kantajaan epäedullisesti.

Florim Alaj haki EUIPO:lta kuviomerkin in Insajderi rekisteröintiä EU-tavaramerkiksi sellaisia palveluja varten, jotka koskevat opetukseen, ajanvietteeseen ja urheiluun liittyvien tietojen, uutisten ja kommenttien tarjoamista internetin välityksellä ajankohtaisten asioiden alalla.² Kantajana oleva Insider LLC teki väitteen tätä rekisteröintiä vastaan³ Kosovossa rekisteröityjen kahden aikaisemman tavaramerkin perusteella. Väiteosasto hyväksyi väitteen.

Valituslautakunta kuitenkin kumosi väiteosaston päätöksen ja hylkäsi väitteen sillä perusteella, ettei kantaja ollut osoittanut, että aikaisemmat tavaramerkit ovat olemassa ja että sillä on omistusoikeus näihin tavaramerkkeihin. Valituslautakunta totesi erityisesti, että aikaisempien tavaramerkkien rekisteröintitodistusten alkuperäiset versiot puuttuivat ja että näiden todistusten oikeaksi todistetut käännökset, jotka kantaja oli toimittanut todisteina, ovat epävirallisia käännöksiä, joissa ei näy alkuperäistä tekstiä, jolloin on tosiasiallisesti mahdotonta tarkastaa, onko alkuperäisessä todistuksessa mainittu olennaiset tiedot.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi

Aluksi unionin yleinen tuomioistuin muistuttaa, että asetuksen 2017/1001 94 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä säädetty perusteluvelvollisuus merkitsee perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan a alakohdassa vahvistetun puolustautumisoikeuksia koskevan yleisperiaatteen erityistä soveltamista. Kaikissa unionin toimenpiteissä on nimittäin kunnioitettava perusoikeuksia, sellaisina kuin ne on vahvistettu perusoikeuskirjassa, koska tämä kunnioittaminen on yksi näiden toimenpiteiden laillisuuden edellytys, jota unionin tuomioistuinten on valvottava kattavan oikeussuojakeinojen järjestelmän avulla. Kyse on nimenomaan oikeudesta tulla kuulluksi kaikissa menettelyissä, ja sillä taataan jokaiselle henkilölle tilaisuus esittää hallintomenettelyn aikana hyödyllisellä ja tehokkaalla tavalla kantansa ennen sellaisen päätöksen tekemistä, joka saattaa vaikuttaa hänen intresseihinsä epäedullisesti. Tämä oikeus ulottuu kaikkiin tosiseikkoihin ja oikeudellisiin seikkoihin, jotka muodostavat päätösluonteisen toimen perustan, mutta ei siihen hallintoelimen lopulliseen kantaan, jonka se aikoo omaksua. EUIPO:n velvollisuutena on siten varmistaa, että sen elimissä vireillä olevien menettelyjen osapuolet voivat esittää kantansa kaikista näiden elinten päätösten perustana olevista seikoista.

Käsiteltävässä asiassa unionin yleinen tuomioistuin toteaa, että se, että valituslautakunta otti omasta aloitteestaan huomioon aikaisempien tavaramerkkien rekisteröintitodistusten alkuperäisten versioiden puuttumisen ja kyseenalaisti niiden käännösten oikeellisuuden kuulematta kantajaa näistä kysymyksistä, on menettelyllinen sääntöjenvastaisuus.

¹ Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) viidennen valituslautakunnan päätös 5.12.2022 (asia R 1152/2022-5).

² Kyse oli tavaroiden ja palvelujen kansainvälisestä luokituksesta tavaramerkkien rekisteröimistä varten 15.6.1957 tehdyllä Nizzan sopimuksella, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, vahvistetun luokitusjärjestelmän luokkaan 41 kuuluvista palveluista.

³ Euroopan unionin tavaramerkistä 14.6.2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 (EUVL 2017, L 154, s. 1) 8 artiklan 3 kohdan perusteella.

Puolustautumisoikeuksien loukkaus voidaan kuitenkin todeta vain, jos asianomaisen osapuolen kannan huomioon ottamatta jättäminen on vaikuttanut konkreettisesti tämän osapuolen mahdollisuuteen puolustautua. Kantajaa ei kuitenkaan voida vaatia osoittamaan sitä, että riidanalainen päätös olisi ollut sisällöltään toisenlainen, ellei todettua sääntöjenvastaisuutta olisi tapahtunut, vaan häntä voidaan ainoastaan vaatia osoittamaan, että tämä mahdollisuus ei ole täysin poissuljettu siitä syystä, että kantaja olisi kyennyt varmistamaan puolustuksensa paremmin ilman tätä menettelyllistä sääntöjenvastaisuutta.

Edellä esitetyn perusteella unionin yleinen tuomioistuin päätyi siihen, ettei käsiteltävässä asiassa ole täysin poissuljettua, että menettely olisi johtanut toisenlaiseen lopputulokseen, jos menettelyllistä sääntöjenvastaisuutta ei olisi tapahtunut. Jos nimittäin valituslautakunta olisi antanut kantajalle tilaisuuden esittää asianmukaisesti kantansa kysymykseen aikaisempien tavaramerkkien rekisteröintitodistusten alkuperäisten versioiden puuttumisesta, kantaja olisi voinut toimittaa sille nämä versiot, jolloin valituslautakunta olisi voinut tutkia ne ja varmistua käännösten oikeellisuudesta. Näin ollen riidanalaista päätöstä annettaessa on loukattu perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan a alakohdassa taattua oikeutta tulla kuulluksi.